

Presidenta,
Diputats, diputades,

En política no tot s'hi val.
La coherència és un requisit imprescindible
per legitimar l'acció política,
sigui des del Govern o des de l'oposició.

Actuar amb coherència, no sempre és senzill.
Obliga a tenir una visió moral i ètica de l'acció política.

Però la coherència no és intransigència.
Ni dogmatisme. Ni tampoc immobilisme.
Hi ha situacions diverses.

Per exemple, és compatible la coherència en uns valors i uns ideals i,
alhora, canviar d'opinió –o matisar-la- després d'un debat enriquidor
en el que totes les parts poden exposar els seus punts de vista.

Canviar d'opinió, després d'un debat sense apriorismes, en el que la
honestedat intel·lectual o política siguin les principals prioritats, seria
desitjable –sempre- en la vida parlamentària.

La política està massa atrinxerada.
I ens calen espais més oberts,
més de trobada al servei de la ciutadania.

Es pot ser coherent i alhora rectificar.
Rectificar per a corregir un error, un excés o un judici prematur.

També ens aniria bé ésser capaços de rectificar més.

Però el que és intolerable políticament, i èticament inadmissible, és el cinisme polític.

Hi ha moments en la vida parlamentària que sents estupor, preocupació i vergonya.

No és acceptable la posició del partit popular en la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el compliment del principi de seguretat jurídica.

Vostès no tenen la legitimitat moral,
-encara que tinguin la legitimitat política o parlamentària-
per a presentar aquesta Moció.

No, no la tenen.

Vostès han jugat sempre, irresponsablement, amb l'Estatut. Amb els sentiments i amb la voluntat popular.

Abans, impulsant, tolerant, utilitzant una deplorable i vergonyosa campanya anticatalana basada en els tòpics, les mentides i les falsedats.

Catalunya no oblida, per molt que el Govern de CiU, per interessos parlamentaris, es faci el fonedís i miri cap a un altre costat quan els hi allarga i dona la mà.

La situació és tan descarada que, de vegades provoca un somriure, però no fa gràcia... Gens. Donar la mà i girar la cara no és edificant. És irresponsable.

Però tornem a vostès, els del PP. Vostès han jugat sempre, irresponsablement, amb l'Estatut.

I ara, hi tornen.

L'utilitzen, novament, per a la seva campanya electoral.

Vostès pretenen dir que aquest Parlament, i que les forces polítiques que votin en contra de la seva Moció, estan fora de la llei i la incompleixen.

Ja està bé, senyories!

La seva gosadia és extraordinària.

Vostès, que no han cregut mai en l'EAC, reclamen ara seguretat jurídica i compliment de la llei.

Un Estatut que no han deixat de titllar de "provisional" durant 4 anys amb l'argument maniqueu que no havia estat encara "confirmat" per un Tribunal Constitucional que no van tenir cap mena d'escrúpol en emprar en la seva estratègia política rupturista.

Senyors, senyores, votarem que no a la seva moció.

Per respecte a l'Estatut,

Per respecte a la voluntat majoritària dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya,

I per respecte al nostre sistema jurídic. Sí, també per això.

Saben perfectament que la seguretat jurídica a la que vostès s'aferren i reclamen està garantida.

I ni el Govern, ni les institucions del país, com aquesta Cambra, volem defensar altra cosa que les pròpies lleis ni demanem altra cosa que el seu respecte, precisament.

La STC és explícita, clara, coneguda i d'obligat compliment, independentment de l'opinió que ens mereixi.

El que vostès busquen, addicionalment, és la claudicació, la humiliació i el joc de curta volada per a treure tres o quatre titulars de premsa.

No facin trampes.

No facin jocs de mans.

No facin bullir l'olla només per a veure si poden cremar a algú

O cremar l'ambient polític del país.

No tenen aturador.

I CiU, estenent-los la mà per pactar els pressupostos sense cap escrúpol,

els hi facilita les coses, per necessitat, per interès i per càlcul.

Però amb vostès no hi hauria Estatut.

No es preocupin de la seva seguretat jurídica, ja ho farem els que el varem votar, els que el respectem i els que creiem en la seva utilitat.

I uns mots finals pel Grup de CiU.

Permeti'm que els digui, perquè així ho sento, que haurien de sentir vergonya -sí, vergonya- pactant amb els que han lluitat amb tanta vehemència contra els interessos i la voluntat manifestada pels catalans.

Però parlant també d'aquest Govern, el que sí que és exigible en tot cas, és que el Govern defensi l'EAC.

I vostès l'ignoren, no el defensen, no el despleguen i no reivindiquen, tampoc, els seus aspectes limitats per la STC i que es poden obtenir per d'altres vies polítiques i jurídiques.

Vostès han claudicat o s'han rendit.

Però davant de l'ofensiva del PP i davant d'aquesta nova trampa haurien de respondre d'una altra manera.

Vostès sí que haurien de ser coherents i comprometre's públicament, en seu parlamentària, a condicionar qualsevol acord de futur amb el PP, en el Congrés dels Diputats, a la recuperació de tots els preceptes retallats, laminats o escapçats per la STC.

Està a les seves mans.

Defenseu junts l'Estatut. Davant de tothom.

No el guardin en un calaix per a poder negociar amb les mans lliures pactes aquí i allà.

Si no ho fan seran còmplices d'aquesta nova ofensiva del PP contra l'EAC i contra la voluntat dels catalans.

Moltes gràcies.